

regulares proprie non respiciat sive Sanctitas Vestra hac in parte illi derogaverit, quid dicendum, si professi vota simplicia, postquam tonsuram ordinesque minores susceperint, ab ordine dimittantur, eruntne recipiendi in clerum saecularem, ita ut habitum clericalem gestent et in susceptis ordinibus ministrent, quamvis careant titulo sustentationis?

„Ex audientia Sanctissimi habita resp. fuit ad

I. et II.: Regulares non comprehendi et etiam professo votorum simplicium (de quibus agitur) posse admitti ad primam tonsuram et ordines minores non obstante dicto motu proprio.

Ad III.: Affirmative in omnibus, nisi aliud iudicio episcopi obstet, sed curandum esse ut quam primum fieri poterit de praescripto titulo provideantur. Minime vero ad ordines sacros promoveri posse nisi praescriptum titulum habeant.

A. *Archiep. Philippen. Secretarius.*

Die 20. Jan. 1860.

S. TITUS.

Vd. S. *Timotheus.*

Prima die libera post quartam Januarii. In festo s. Titi episcopi confessoris. Duplex. Omnia de communi confessorum pontificum praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum atque pontificem apostolicis virtutibus decorasti, ejus meritis et intercessione concede, ut juste et pie viventes in hoc saeculo ad coelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum nostrum Jesum etc.

Lectiones primi nocturni de scriptura occurrente.

In II. nocturno. Lectio IV.

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo christianae fidei sacramentis mysteriisque excultum ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis adeo evangelizandi ardore et fidelitate Paulo extitit carus, ut ipse, cum venisset Troadem propter Evangelium Christi testatus sit, non habuisse regem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens rursus suam in eum charitatem ita exprimit: sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

R. Inveni David.

Lectio V.

Quam ob rem Corinthum ab Apostolo missus ea sapientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de fidelium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Haebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendam interim inter gentes linguas locisque distinctas divini verbi semen pluribus terra marique itineribus relectis magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo laboribusque exantlatis una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipse Pauli praeceptoris monita se ipsum praebuerit exemplum bonorum

operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

R. Posui adjutorium.

Lectio IV.

Itaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriae et mendaciorum tenebris veluti in umbra mortis sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dalmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus quarto supra nonagesimum anno pridie Nonas Januarii pretiosa justorum morte obdormivit in Domino et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo Minister fuerat constitutus. Hujus nomen a Sancto Joanne Chrysostomo et a Sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum officio et missa in catholico orbe recolendo ab utroque clero primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit.

R. Iste est.

In III. nocturno Lectiones de Homilia Sancti Gregorii Papae in Evangelium: Designavit Dominus, de communi Evangelistarum cum RR. de communi Confessorum Pontificum. In Missa: Statuit; oratio et evangelium ut in officio.

Urbis et Orbis.

Suprascriptas lectiones proprias alias a Sacrorum Rituum Congregatione approbatas cum oratione in honorem Sancti Titi Episcopi Confessoris Sanctissimus Dominus noster Pius IX. Pontifex Maximus addendas indulsit Officio et Missae de communi Confessorum Pontificum de eodem sancto Episcopo Confessore, cujus festum sub ritu duplici minori recolendum mandavit hac ipsa die in universa

Ecclesia die prima, quae libera vacasset post pridie Nonas Januarii, servatis Rubricis. Quibuscumque in contrarium disponentibus minime obstantibus.

Die 18. Maii 1854.

J. Card. Antonelli.

Loco † Sigilli.

(Anal. P. 1854 p. 1048.)

TOBALEA ALTARIS.

(Materia.)

Ad dubium: an Tobaleae altarium confici possint ex tela quadam composita ex lino et gossipio subtilissimo quem vocant Mussulo? S. C. resp.: Lectum. n. 2267 die 15. Mart. 1664.

Vd.: *Paramenta* (materia, decr. n. 4563.

TONSURA.

1) Num Abbas non ab Episcopo sed ab aliis Abbatibus et PP. Generalibus benedictus possit conferre Tonsuram et ordines minores suis subditis?

Vd.: *Ordines minor.* (Abbas non bened. etc.)

2) Aetas.

Mirapicen.

„Qui tonsuram petunt induuntur publice in templo veste clericali, sub qua deinde per sex menses in seminario nostro instituti tonsura tandem donantur, si tamen decimum quintum aut decimum sextum annum attigerint. Eam enim aetatem requirimus, ut multi abusus vitentur.“

S. C. resp.: Negative.

Die 3. Julii 1677.

(Anal. J. P. 1864 p. 751.)

Requiritur in Tonsurato aetas annorum 14. ad ecclesiasticum obtinendum beneficium *ex Sacr. Concil. Trident. sess. 23. cap. 6 de reform.,*